

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 672/2011 z dnia 13 lipca 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 968/2006 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie** 1
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 673/2011 z dnia 13 lipca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 2
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 674/2011 z dnia 13 lipca 2011 r. ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru 4
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 675/2011 z dnia 13 lipca 2011 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 8 lipca 2011 r. w odniesieniu do subkontyngentu III w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1067/2008 dla pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 676/2011 z dnia 13 lipca 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011 7

DECYZJE

2011/414/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa C 8/20 (ex N 21/09 i NN 15/10) udzielonej przez Grecję na rzecz Varvaressos S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8923) ⁽¹⁾.....

9

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 672/2011

z dnia 13 lipca 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 968/2006 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006⁽²⁾ przewiduje, że okres demontażu urządzeń produkcyjnych oraz spełnienia zobowiązań społecznych lub wymogów środowiskowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. c) oraz art. 3 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 320/2006 może być przedłużony maksymalnie do dnia 30 września 2011 r.
- (2) Niektórzy producenci cukru nie będą w stanie w pełni zdemontować swoich urządzeń produkcyjnych w przewidzianym terminie, jeśli ten termin nie zostanie jeszcze przedłużony. Przedłużony termin nie powinien jednak być dłuższy niż to co absolutnie niezbędne do zakończenia pozostałych prac związanych z demontażem. Na podstawie informacji dostępnych

Komisji wspomniany termin powinien zatem zostać przedłużony maksymalnie do dnia 31 marca 2012 r.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 968/2006.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 968/2006 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego lit. b), na uzasadniony wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa, państwo członkowskie może wyrazić zgodę na przedłużenie terminu ustalonego w tej literze maksymalnie do dnia 31 marca 2012 r. W takim przypadku przedmiotowe przedsiębiorstwo przedstawia zmieniony plan restrukturyzacji zgodnie z art. 11.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 32.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 673/2011**z dnia 13 lipca 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	49,0
	EC	20,9
	MK	43,1
	ZZ	37,7
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 90 70	AR	27,2
	EC	26,5
	TR	110,5
	ZZ	54,7
0805 50 10	AR	58,1
	TR	64,0
	UY	64,3
	ZA	71,5
	ZZ	64,5
0808 10 80	AR	136,0
	BR	81,7
	CA	106,0
	CL	91,3
	CN	87,0
	EC	60,7
	NZ	112,4
	US	150,8
	ZA	100,9
	ZZ	103,0
	0808 20 50	AR
AU		75,6
CL		110,0
CN		81,6
NZ		118,4
ZA		111,3
ZZ		101,2
0809 10 00	AR	75,0
	TR	220,1
	XS	138,6
	ZZ	144,6
0809 20 95	CL	298,8
	SY	253,3
	TR	297,8
	ZZ	283,3
0809 40 05	BA	62,0
	EC	75,9
	ZZ	69,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 674/2011**z dnia 13 lipca 2011 r.****ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7e w związku z jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 cukier wyprodukowany w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w art. 56 wymienionego rozporządzenia, może zostać wywieziony wyłącznie w ramach limitu ilościowego ustalonego przez Komisję.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 397/2010 z dnia 7 maja 2010 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2010/2011 ⁽³⁾ ustala wymienione limity ilościowe.

- (3) Ilości cukru objęte wnioskami o pozwolenie na wywóz przekraczają limit ilościowy określony w rozporządzeniu (UE) nr 397/2010. Należy zatem ustalić współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych w dniach 4, 5, 6, 7 i 8 lipca 2011 r. Wszystkie wnioski o pozwolenie na wywóz cukru złożone po dniu 8 lipca 2011 r. należy zatem odrzucić, a składanie wniosków o pozwolenie na wywóz zawiesić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru, o które wnioski złożono w dniach 4–8 lipca 2011 r. są wydawane dla wnioskowanych ilości pomnożonych przez współczynnik akceptacji w wysokości 71,122263 %.

2. Wnioski o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru złożone w dniach 11, 12, 13, 14 i 15 lipca 2011 r. zostają odrzucone.

3. Składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru zawieszają się na okres od dnia 18 lipca do dnia 30 września 2011 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 115 z 8.5.2010, s. 26.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 675/2011**z dnia 13 lipca 2011 r.**

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy zastosować do wniosków o pozwolenie na przywóz, złożonych w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 8 lipca 2011 r. w odniesieniu do subkontyngentu III w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1067/2008 dla pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1067/2008 ⁽³⁾ otworzyło całkowity roczny kontyngent taryfowy na przywóz 2 989 240 ton pszenicy zwyczajnej, o jakości innej niż wysoka. Kontyngent ten został podzielony na trzy podkontyngenty.
- (2) Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 dokonuje podziału podkontyngentu III (numer porządkowy 09.4125) na cztery kwartalne podokresy oraz ustala na 594 597 ton ilość dla podokresu nr 3, na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2011 r.
- (3) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 632/2011 ⁽⁴⁾ wprowadza odstępstwo od art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 w odniesieniu do roku 2011, łącząc podokresy nr 3 i 4 podkontyngentu III (numer porządkowy 09.4125) i ustala na 1 189 193 tony ilość dla podokresu nr 3 trwającego od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2011 r.

- (4) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 wynika, że wnioski złożone w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. od godziny 13.00 do dnia 8 lipca 2011 r. do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi wymienionego rozporządzenia, dotyczą ilości wyższych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski.
- (5) Należy również zaprzestać wydawania pozwoleń na przywóz w ramach subkontyngentu III, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1067/2008, w bieżącym okresie obowiązywania kontyngentu.
- (6) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdy wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz objęty podkontyngentem III, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1067/2008, złożony w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. od godziny 13.00 do dnia 8 lipca 2011 r. do godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, podlega wydaniu pozwolenia na ilość objęte wnioskiem przy zastosowaniu współczynnika przydziału w wysokości 50,926778 %.

2. Zawiesza się wydawanie pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski od dnia 8 lipca 2011 r. od godziny 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli, objęte podkontyngentem III, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1067/2008, w bieżącym okresie obowiązywania kontyngentu.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 290 z 31.10.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2011, s. 18

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 676/2011**z dnia 13 lipca 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 663/2011 ⁽⁴⁾.

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 181 z 9.7.2011, s. 27.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 14 lipca 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	51,51	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	51,51	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	51,51	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	51,51	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	61,37	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	61,37	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	61,37	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,61	0,16

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2010 r.

w sprawie pomocy państwa C 8/20 (ex N 21/09 i NN 15/10) udzielonej przez Grecję na rzecz Varvaressos S.A.

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 8923)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/414/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy ⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję, na mocy której Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do pomocy C 8/10 (ex N 21/09 i NN 15/10) ⁽²⁾,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi przepisami oraz uwzględniając te uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 5 listopada 2007 r. Komisja otrzymała zgłoszenie od Grecji dotyczące środka pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa Varvaressos S.A. („Varvaressos”). Po wymianie informacji, dnia 16 lipca 2008 r. Komisja przyjęła decyzję o niewnoszeniu zastrzeżeń w odniesieniu do zgłoszonego środka.
- (2) Dnia 15 stycznia 2009 r. Komisja otrzymała zgłoszenie od Grecji dotyczące środka pomocy na restrukturyzację Varvaressos.
- (3) Po wymianie informacji, dnia 9 marca 2010 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące

⁽¹⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE stały się, odpowiednio, art. 107 i 108 TFUE; te dwa zestawy przepisów są w istocie identyczne. W odpowiednich przypadkach, na potrzeby niniejszej decyzji, odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć jako odniesienia do, odpowiednio, art. 87 i 88 Traktatu WE.

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2010) 1250 wersja ostateczna z dnia 9 marca 2010 r. (Dz.U. C 126 z 18.5.2010, s. 7).

pomocy na restrukturyzację zgłoszonej przez Grecję dnia 15 stycznia 2009 r. oraz postępowanie dotyczące gwarancji państwowej, której Grecja udzieliła Varvaressos w 2007 r. niezgodnie z prawem. W odniesieniu do wspomnianej gwarancji państwowej Komisja powiadomiła o możliwości cofnięcia decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. zatwierdzającej zgłoszoną pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa udzieloną na rzecz Varvaressos.

- (4) Decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 10 marca 2009 r. ⁽³⁾. Po wszczęciu postępowania Grecja przedstawiła uwagi i informacje dnia 28 lipca 2010 r. Również Varvaressos przedstawiło uwagi i informacje dnia 18 czerwca 2010 r. Wreszcie inne strony trzecie przedstawiły uwagi dnia 4 czerwca 2010 r., dnia 14 czerwca 2010 r. i dnia 17 czerwca 2010 r. ⁽⁴⁾.
- (5) Pismem z dnia 9 lipca 2010 r. Komisja poprosiła o dalsze informacje, dotyczące powyższych środków państwowych. Władze greckie odpowiedziały pismem z dnia 14 września 2010 r.
- (6) Na wniosek beneficjenta odbyło się spotkanie dnia 14 lipca 2010 r. Przy tej okazji omówiono zmieniony plan restrukturyzacji.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

2.1. Beneficjent

- (7) Spółkę Varvaressos założono w 1975 r. Jest to przedsiębiorstwo działające na rynku tekstylnym jako przedsiębiorstwo (produkcja włókien i handel nimi). Przedsiębiorstwo eksportuje przędze do 20 państw, w tym do Niemiec, Francji, Austrii, Włoch, Hiszpanii, Zjednoczonego Królestwa i Słowenii. W 2009 r. przedsiębiorstwo zrealizowało 52 % sprzedaży w państwach UE innych niż Grecja (57 % w 2008 r., 67 % w 2007 r.), 42 % w Grecji (40 % w 2008 r., 32 % w 2007 r.) oraz 6 % w państwach niebędących członkami UE (2 % w 2008 r., 1 % w 2007 r.).

⁽³⁾ Zob. przypis 2.

⁽⁴⁾ Grecka Federacja Przedsiębiorstw, Izba Gospodarcza Imathia, Gmina Naoussa oraz Feinjersey Betriebsgesellschaft (austriacka firma odzieżowa, [...]).

- (8) W 2009 r. przeciętne zatrudnienie w przedsiębiorstwie wynosiło 205 pracowników (spadek z 212 w 2008 r.), a jego obrót wynosił 19 mln EUR. Na podstawie danych z 2007 r. przedsiębiorstwo zajmowało dziesiąte miejsce na greckim rynku włókienniczym. Jego udział w rynku przędz wynosił w 2008 r. [...] %.
- (9) W okresie 2004–2009 roczny obrót przedsiębiorstwa spadł z 28,4 mln EUR do 19,2 mln EUR (spadek o 32 %). W okresie 2006–2009 spółka odnotowała straty, które wzrosły z 2 mln EUR w 2006 r. do 17,2 mln EUR w 2009 r. Kluczowe dane finansowe przedsiębiorstwa za lata 2004–2009 pokazano w tabeli 1 poniżej.

Tabela 1

Kluczowe dane finansowe Varvaressos w latach 2004–2009

(w mln EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Obrót	28,5	26,1	26,4	23,2	20,7	19,2
Zysk brutto [EBT]	0,02	- 2,8	- 3,3	- 2,7	- 6,3	- 5,5
Narosłe straty	B/D	B/D	- 2	- 5,1	- 11,5	- 17,2
Kapitał zarejestrowany	16,6	16,6	16,6	16,6	16,6	16,6
Kapitał własny	32,9	29,1	25,5	22,4	15,9	10,3
Zadłużenie/kapitał własny	79 %	106 %	117 %	135 %	216 %	350 %

Źródło: Dane ze sprawozdań finansowych za lata 2004–2009

2.2. Środki pomocy

- (10) W latach 2007–2008 przedsiębiorstwu Varvaressos przyznano dwa środki państwowe: niezgłoszoną gwarancję państwową na zmianę harmonogramu spłat istniejących kredytów w maju 2007 r. (środek 1) oraz zgłoszoną gwarancję państwową na nowy kredyt na ratowanie przedsiębiorstwa, którą Komisja zatwierdziła w lipcu 2008 r. (środek 2). W styczniu 2009 r. Grecja zgłosiła środek pomocy na restrukturyzację w formie dotacji bezpośredniej (środek 3).

2.2.1. Plan naprawczy z 2006 r.

- (11) W celu uzyskania powyższej pomocy, w grudniu 2006 r. przedsiębiorstwo Varvaressos przedłożyło władzom greckim plan naprawczy zatytułowany „Plan strategiczny i biznesowy na lata 2006–2011”. Opisuje on strategiczny cel przedsiębiorstwa i niezbędne działania, jak również prognozowaną sytuację finansową przedsiębiorstwa w latach 2006–2011. Plan przewiduje: a) wzrost udziału włókien specjalnych w produkcji całkowitej, z [...] % w 2007 r. do [...] % w 2011 r., w celu zwiększenia stopy zysku przedsiębiorstwa; b) zmniejszenie całkowitej zdolności produkcyjnej, z [...] tysięcy ton w 2007 r. do [...] tysięcy ton w latach 2008–2011; oraz c) redukcję personelu przedsiębiorstwa, z 237 pracowników w 2007 r. do 217 w 2011 r.
- (12) Oczekuje się, że długoterminowe kredyty przedsiębiorstwa o wartości 15,6 mln EUR zostaną spłacone do końca 2010 r. W latach 2006–2009 spodziewane są również koszty w wysokości [1–2] mln EUR na inwestycje związane z reorganizacją zarządzania przedsiębiorstwem i przestawienie jego produkcji na bardziej opłacalne produkty. Niezbędna pomoc państwa na lata 2007–2011 wynosi 13,5 mln EUR w celu zrekompensovania nietrafionych inwestycji w okresie 2000–2005,

które były przyczynami trudności przedsiębiorstwa. Oczekuje się, że przedsiębiorstwo osiągnie rentowność w 2010 r., przy zysku brutto (EBT) na poziomie 1 mln EUR i stopie zysku wynoszącej 3,5 % (w 2011 r. dodatni EBT będzie na poziomie 0,8 mln EUR, przy stopie zysku wynoszącej 2,6 %). Oczekuje się, że sprzedaż wzrośnie, z 26,2 mln EUR w 2006 r. do 29,3 mln EUR w 2011 r. (wzrost o 12 %).

2.2.2. Środek 1: niezgłoszona gwarancja państwowa z 2007 r.

- (13) Dnia 30 maja 2007 r. Grecja wydała decyzję ministerialną w sprawie udzielenia przedsiębiorstwu Varvaressos gwarancji państwowej stanowiącej zabezpieczenie zmiany harmonogramu spłat istniejących kredytów bankowych o wartości całkowitej 22,7 mln EUR. Gwarancja miała pokryć 80 % kredytów, tj. 18,2 mln EUR; w rzeczywistości jednak przekroczyła całkowitą kwotę kredytu bazowego (zob. motyw 16 poniżej).
- (14) Przed zmianą harmonogramu spłat kredytów z 2007 r. jedynie część nieruchomości stanowiła hipoteczne zabezpieczenie spłaty kredytów. W kontekście zmiany harmonogramu spłat z 2007 r. dodatkowo hipoteką obciążono pozostałe nieruchomości przedsiębiorstwa. To zabezpieczenie hipoteczne ustanowiono na rzecz banków-kredytodawców przedsiębiorstwa, a nie na rzecz państwa. Jednakże na mocy prawa greckiego⁽⁵⁾, przed zapłatą z tytułu wezwania do realizacji gwarancji, państwo musi najpierw otrzymać zabezpieczenia gwarantowanych kredytów.

⁽⁵⁾ N2322/95 i N2362/95, jak również decyzja ministerialna 2/478/0025 z dnia 4 stycznia 2006 r.

- (15) Ten środek nigdy nie został zgłoszony Komisji; Grecja natomiast stwierdziła w zgłoszeniu pomocy na ratowanie z dnia 5 listopada 2007 r., że przedsiębiorstwo nie otrzymało wcześniej ani pomocy na ratowanie ani pomocy na restrukturyzację.
- (16) Ten środek został przyznany w ramach niezgłoszonego programu gwarancji, zatwierdzonego przez greckie Ministerstwo Finansów dnia 26 stycznia 2007 r. W ramach programu udzielano gwarancji państwowych na zamianę kredytów niespłaconych na dzień 31 grudnia 2006 r., niezależnie od tego, czy zaległych czy nie, na nowy kredyt. Kredytów takich udzielano przedsiębiorstwom przemysłowym, górniczym, hodowlanym i hotelowym z siedzibą i działającym w prefekturze Imathia, w północnej Grecji, na inwestycje w środki trwałe i kapitał obrotowy. W ramach programu nie przewidywano premii za gwarancję państwową. Na podstawie jednego z przepisów programu gwarancja ostatecznie objęła maksymalną kwotę 30 mln EUR plus odsetki, a zatem kwotę wyższą od wysokości kredytów bazowych (22,7 mln EUR) ⁽⁶⁾.

2.2.3. Środek 2: zgłoszona gwarancja państwowa z 2008 r.

- (17) Dnia 16 lipca 2008 r. Komisja zatwierdziła zgłoszoną pomoc na ratowanie na rzecz przedsiębiorstwa Varvaressos, w formie gwarancji państwowej na kredyt w kwocie 2,4 mln EUR ⁽⁷⁾. Decyzja została podjęta na podstawie informacji, że przedsiębiorstwo nie otrzymało wcześniej ani pomocy na ratowanie ani pomocy na restrukturyzację ⁽⁸⁾ i że kwalifikuje się zatem do pomocy na ratowanie.
- (18) Gwarancji udzielono bez premii dla gwaranta (państwa) i dotyczyła ona całkowitej kwoty kredytu, tj. 2,4 mln EUR.
- (19) Zgodnie ze zgłoszeniem środka przez władze greckie dnia 5 listopada 2007 r., z całkowitej kwoty pomocy, kwota [1–2] mln EUR miała być przeznaczona na finansowanie następujących inwestycji: a) reorganizacji i modernizacji zarządzania przedsiębiorstwem ([...] mln EUR), realizowanych w latach 2006–2009; oraz b) przedstawienia produkcji na produkty bardziej opłacalne ([...] mln EUR), realizowanego w latach 2007–2009. Inwestycje te stanowiły również część planu restrukturyzacji przedłożonego dnia 15 stycznia 2009 r. i miały być realizowane w tym samym okresie, co plan (zob. motywy 22–23 i 42–43 poniżej).

2.2.4. Środek 3: zgłoszona dotacja bezpośrednia z 2009 r.

- (20) Dnia 15 stycznia 2009 r. Grecja zgłosiła dotację bezpośrednią w wysokości 14 mln EUR służącą sfinansowaniu planu restrukturyzacji przedsiębiorstwa.

⁽⁶⁾ Gwarancja z 2007 r. jest obecnie przedmiotem analizy w sprawie CP150/2009, która dotyczy w sumie czterech programów gwarancji przyjętych przez władze greckie w latach 2006–2009, które nie zostały zgłoszone Komisji. Zob. również sprawa C27/2010 United Textiles.

⁽⁷⁾ Sprawa N 635/07 (Dz.U. C 264 z 17.10.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Przekazanej przez władze greckie w zgłoszeniu pomocy (z listopada 2007 r.).

- (21) Zgodnie z przedłożonym planem restrukturyzacji problemy przedsiębiorstwa były spowodowane wysokimi kosztami finansowymi programu inwestycyjnego realizowanego w latach 2000–2005, wysokimi kosztami operacyjnymi i niedociągnięciami w zakresie zarządzania.

- (22) Plan jest rozłożony na lata 2006–2011. Był odpowiednio uaktualniany i korygowany w toku formalnego postępowania wyjaśniającego. Głównym celem procesu restrukturyzacji jest pełna spłata większości kredytów bankowych przedsiębiorstwa (w tym kredytu, w odniesieniu do którego zatwierdzono pomoc na ratowanie w lipcu 2008 r.), zmniejszenie produkcji i zatrudnienia ⁽⁹⁾, przedstawienie produkcji na produkty bardziej opłacalne (do 2012 r. udział przędzy specjalnej w produkcji całkowitej ma być zwiększony do [...]%) oraz reorganizacja i modernizacja zarządzania przedsiębiorstwem.

- (23) W ramach trzech scenariuszy planu restrukturyzacji (pośredniego, optymistycznego i pesymistycznego) przedsiębiorstwo odzyska długoterminową rentowność w terminie do końca 2011 r.

- (24) W ramach wszystkich trzech scenariuszy oczekuje się, że sprzedaż przedsiębiorstwa wzrośnie, a jego koszty i wydatki (bez amortyzacji) spadną. W związku z tym oczekuje się, że EBT+D ⁽¹⁰⁾ przedsiębiorstwa będzie ujemny w 2010 r., a dodatni w 2011 r., na koniec okresu restrukturyzacji. Jednocześnie w 2011 r. wskaźnik ROE ⁽¹¹⁾ przedsiębiorstwa będzie wyższy niż koszt kredytu ⁽¹²⁾ (w ramach scenariusza pośredniego i optymistycznego) lub równy kosztowi kredytu (w scenariuszu pesymistycznym).

3. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (25) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wskazała, że zgodność środków pomocy będzie oceniona na podstawie Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw („wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji”) ⁽¹³⁾. Komisja dokonała zatem wstępnej oceny środków pomocy na podstawie kryteriów określonych w wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.
- (26) Po pierwsze, Komisja zwróciła uwagę, że Grecja nie poinformowała Komisji o wcześniejszej gwarancji państwowej przyznanej Varvaressos w maju 2007 r. Komisja zwróciła również uwagę, że Grecja poinformowała Komisję, zgłaszając pomoc na ratowanie w listopadzie 2007 r., że Varvaressos nie otrzymało wcześniej ani pomocy na ratowanie ani pomocy na restrukturyzację. W konsekwencji Komisja wyraziła wątpliwość, czy w swojej decyzji z lipca 2008 r. uznałaby, że przedsiębiorstwo kwalifikuje się do pomocy na ratowanie, gdyby Grecja nie przedłożyła błędnych informacji dotyczących gwarancji z 2007 r.

⁽⁹⁾ Do 190 pracowników.

⁽¹⁰⁾ Zysk brutto plus amortyzacja.

⁽¹¹⁾ Stopa zwrotu z kapitału własnego.

⁽¹²⁾ Sześciomiesięczny Euribor + najwyżej 3,6 %, która to wartość wynosi obecnie około 5 %.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

- (27) Po drugie, w świetle gwarancji z 2007 r. Komisja również podała w wątpliwość kwalifikowalność przedsiębiorstwa do zgłoszonej pomocy na restrukturyzację, tj. czy spełniona jest zasada „pierwszy i ostatni raz”.
- (28) Jeżeli chodzi o status beneficjenta jako przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji, Komisja zauważyła, że mając na uwadze straty i spadek sprzedaży zanotowane w latach poprzednich, Varvaressos mogło być uznane za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji. Komisja wyraziła jednak wątpliwości, czy Varvaressos było faktycznie w trudnej sytuacji, gdy przyznano gwarancję z 2007 r., ponieważ przedsiębiorstwo mogło potencjalnie uzyskać zmianę harmonogramu spłat istniejących kredytów w tych samych bankach bez interwencji publicznej.
- (29) Jeżeli chodzi o przywrócenie rentowności, Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące ram czasowych planu, w którym przewiduje się powrót do długoterminowej rentowności do końca 2009 r. Jako że po zakończeniu 2009 roku główna część planu restrukturyzacji nie została wdrożona, Komisja stwierdziła, że zaproponowanych ram czasowych przywrócenia długoterminowej rentowności nie można uznać za realistyczne.
- (30) Ponadto Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące analizy rynku przędzalniczego pochodzących z 2007 r. Mając na uwadze, że minęło dwa lata i że w globalnej gospodarce miały miejsce znaczące zmiany od tego czasu, być może analizy te stały przestarzałe. Dlatego też Komisja potrzebowała nowego zestawu danych i prognoz oraz bardziej aktualnych analiz rynkowych.
- (31) W odniesieniu do zapobiegania nadmiernemu zakłóceniu konkurencji Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące proponowanych dwóch środków wyrównawczych. Chodziło o: a) zamknięcie jednego z trzech zakładów przedsiębiorstwa – zakładu w Naoussa; oraz b) sprzedaż akcji w spółce zależnej „Thiva Ginning Mills SA”. Oba te środki przede wszystkim uznano za konieczne dla osiągnięcia długoterminowej rentowności beneficjenta i dlatego nie stanowiły one rekompensaty dla konkurentów przedsiębiorstwa z tytułu zakłócenia konkurencji.
- (32) Wreszcie jeżeli chodzi o ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum, Komisja uznała, że pod kątem oceny Varvaressos jest dużym przedsiębiorstwem (w 2006 r. jego roczny obrót wyniósł 28 mln EUR), i wskazała, że przedsiębiorstwo jest zlokalizowane na obszarze kwalifikującym się do pomocy na mocy art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE. Wobec powyższego Komisja ustaliła, że wkład własny przedsiębiorstwa ma wynosić, co do zasady, co najmniej 40 % całkowitych kosztów planu.

4. UWAGI GRECJI

- (33) Informacje przekazane przez władze greckie w odniesieniu do domniemanych środków pomocy państwa można streścić w następujący sposób:

4.1. Gwarancja z 2007 r. jako pomoc państwa

- (34) Grecja potwierdza, że przyznała gwarancję państwową z maja 2007 r. Grecja dowodzi jednak, że gwarancja ta

nie stanowi pomocy państwa. W szczególności Grecja stwierdza, że: a) kredytujące banki zgodziłyby się na zmianę harmonogramu spłat nawet bez gwarancji państwowej; b) gwarancja państwowa nie była potrzebna, ponieważ w ramach zmiany harmonogramu spłat kredyty były wystarczająco zabezpieczone aktywami o wartości przewyższającej niespłaconą kwotę; oraz c) gwarancja państwowa z 2007 r. nie poprawiła zdolności przedsiębiorstwa do pozyskiwania funduszy na rynku kapitałowym, ponieważ Varvaressos wciąż był w stanie samodzielnie pozyskiwać fundusze.

4.2. Beneficjent jako „przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji” w 2007 r.

- (35) Grecja dowodzi, że Varvaressos faktycznie było w trudnej sytuacji w 2007 r. i że tylko dzięki nieobciążonym aktywom o znacznej wartości mogło mieć dostęp do rynków finansowych bez gwarancji państwowej.
- (36) Grecja również stwierdza, że zmiana harmonogramu spłat kredytów z 2007 r. nie wystarczała, aby przedsiębiorstwo mogło sfinansować swoją restrukturyzację. Zastosowano ją tylko po to, aby zreorganizować istniejące znaczne zadłużenie. Wciąż potrzebne były nowe środki finansowe, a zmiana harmonogramu spłat w 2007 r. ich nie przysporzyła. Dlatego też przedsiębiorstwo nie było w stanie samodzielnie przywrócić rentowności i potrzebna była interwencja publiczna. Varvaressos spełnia zatem kryteria określone w pkt 9 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.
- (37) W tym kontekście Grecja dowodzi, że jeżeli środek wprowadzony w 2007 r. uznaje się za pomoc państwa, to przedsiębiorstwo kwalifikowało się do otrzymania pomocy na ratowanie i restrukturyzację.

4.3. Zasada „pierwszy i ostatni raz”

- (38) Według Grecji wszystkie trzy środki będące przedmiotem analizy (gwarancja państwowa z 2007 r., gwarancja państwowa z 2008 r. i zgłoszona dotacja bezpośrednia) zostały przyznane w celu ułatwienia wdrożenia jednolitego planu restrukturyzacji.
- (39) W grudniu 2006 r. przedsiębiorstwo Varvaressos wystąpiło o pomoc na ratowanie i restrukturyzację i przedłożyło taki sam plan, jak plan zgłoszony Komisji później, w styczniu 2009 r. Odstęp czasowy między wnioskiem do władz greckich o pomoc na ratowanie i restrukturyzację (grudzień 2006 r.) a zgłoszeniem Komisji dotacji bezpośredniej w 2009 r. wynikał jedynie z kwestii administracyjnych, a nie z powracających trudności i powtarzającej się potrzeby interwencji państwa.

- (40) Również gwarancja z 2007 r. (środek 1) miała na celu zaradzenie problemom finansowym przedsiębiorstwa w perspektywie krótkoterminowej, dając mu odrobinę wytchnienia dzięki dwuletniemu zamrożeniu rat kredytowych. Pozostałe środki miały na celu wyeliminowanie problemów finansowych przedsiębiorstwa w długiej perspektywie czasu. Jednocześnie wszystkie trzy środki miały podobny charakter, jako że wszystkie odnosiły się do problemu kredytów bankowych przedsiębiorstwa.

(41) Wreszcie Grecja dowodzi, że wszystkie trzy środki są częścią tego samego procesu restrukturyzacji i, tym samym, zasada „pierwszy i ostatni raz” nie została naruszona.

4.4. Koszty restrukturyzacji i wkład własny

(42) Na koszty restrukturyzacji składają się restrukturyzacja długoterminowych kredytów bankowych (23 mln EUR), restrukturyzacja zatrudnienia (1 milion EUR), inwestycje (3 mln EUR) oraz restrukturyzacja aktywów (1 milion EUR). Łącznie koszty wynoszą 28 mln EUR⁽¹⁴⁾.

(43) Grecja twierdzi, że całkowite koszty restrukturyzacji będą sfinansowane poprzez pomoc państwa, w kwocie 14 mln EUR, oraz wkład własny, w kwocie 14 mln EUR. Wkład własny obejmuje przychody o wartości [...] oraz 1 milion EUR ze sprzedaży akcji w spółce zależnej w 2007 r.

4.5. Zapobieganie nadmiernym zakłóceniom konkurencji

(44) Jeżeli chodzi o środki wyrównawcze, początkowo (przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego) w planie zaproponowano: a) wstrzymanie działalności w jednym z trzech zakładów przedsiębiorstwa, które rozpoczęto w 2007 r., a zakończono w 2008 r.; oraz b) sprzedaż akcji w spółce zależnej, która miała miejsce w 2007 r. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że ta spółka zależna generowała straty w latach 2005 i 2006.

(45) Po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Grecja zaproponowała następujące, alternatywne środki wyrównawcze:

— wycofanie przedsiębiorstwa z rynku greckiego o co najmniej 10 % w porównaniu z poziomem sprzedaży w Grecji w 2009 r., na okres do końca 2013 r., tj. dwa lata po zakończeniu restrukturyzacji,

— zakaz udzielania jakiegokolwiek rodzaju pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstwa przez okres do końca 2013 r., tj. dwa lata po zakończeniu restrukturyzacji.

(46) Grecja dowodzi, że istnieją powody uzasadniające mniej rygorystyczne środki wyrównawcze i niższy wkład własny w przypadku Varvaressos.

(47) W szczególności Grecja stwierdza, że przedsiębiorstwo Varvaressos jest zlokalizowane w prefekturze Imathia, obszarze objętym pomocą w kontekście pomocy regionalnej. Stopa bezrobocia w prefekturze Imathia jest dwa razy większa niż średnia krajowa, a tamtejszy PKB stanowi 70 % średniego krajowego PKB. Jednocześnie liczba przedsiębiorstw włókienniczych/odzieżowych w prefekturze Imathia zmniejszyła się w 2008 r. z 296 do 181 (spadek o 39 %). Wreszcie w ciągu kilku ostatnich lat zlikwidowano 56 % miejsc pracy w przedsiębiorstwach zatrudniających więcej niż 10 pracowników.

⁽¹⁴⁾ Komisja przywołuje tutaj „rzeczywiste” koszty restrukturyzacji. W pkt 123 poniżej, w którym opisane są całkowite koszty restrukturyzacji, uwzględnione zostały również elementy pomocy w gwarancjach państwowych z 2007 r. i z 2008 r., ponieważ muszą one być sfinansowane wkładem własnym.

(48) Grecja twierdzi również, że wielkość Varvaressos zmniejszyła się znacznie od 2006 r., w skutek zamknięcia jednego z trzech zakładów przedsiębiorstwa i sprzedaży jego spółki zależnej. Zamknięcie zakładu było przyczyną redukcji zatrudnienia o [...] roboczogodzin oraz zmniejszenia zdolności produkcyjnej o 30 %, która dodatkowo jest nieodwracalna (w skutek złomowania bądź sprzedaży wyposażenia). Sprzedaż spółki zależnej doprowadziła do zmniejszenia rocznego obrotu o 6,7 mln EUR. Całościowo udział przedsiębiorstwa w rynku zmniejszył się o 27 % w ujęciu wartości sprzedaży oraz o 30 % w ujęciu wolumenu sprzedaży. Ponadto przedsiębiorstwo całkowicie wycofało się z Estonii, Węgier i Rumunii oraz częściowo z Austrii, Niemiec, Francji, Zjednoczonego Królestwa, Bułgarii, Republiki Czeskiej, Włoch i Polski (zakres wycofania od [...] % do [...] %).

5. UWAGI STRON TRZECICH

(49) Komisja otrzymała uwagi od przedsiębiorstwa Varvaressos. Jego argumenty są w dużej mierze zbieżne z argumentami przedstawionymi przez władze greckie.

(50) Komisja otrzymała również uwagi innych stron trzecich, które dotyczyły działań Varvaressos lub kwestii, na które te działania mają wpływ. We wszystkich uwagach podkreślano pozycję beneficjenta jako podmiotu mającego znaczenie dla gospodarki lokalnej oraz uznanego przedsiębiorstwa. Stwierdzono również, że zaprzestanie przez przedsiębiorstwo działalności doprowadzi do znacznego zmniejszenia zatrudnienia i zdolności produkcyjnych w Grecji, a szczególnie w prefekturze Imathia. Ponadto stwierdzono, że pomoc na rzecz Varvaressos nie powoduje zakłócenia konkurencji, ponieważ przedsiębiorstwo ma minimalny udział w rynku.

6. OCENA: OBECNOŚĆ POMOCY

6.1. Środki 1 i 2: gwarancje państwowe z 2007 r. i 2008 r.

(51) W art. 107 ust. 1 TFUE stwierdza się, że wszelka pomoc przyznana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Zatem, aby dany środek można było uznać za pomoc państwa, musi spełniać następujące cztery kryteria.

(52) Po pierwsze, środek musi być przyznany przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych. Gwarancje państwowe narażają zasoby państwowe, jako że ich realizacja wiąże się z płatnością z budżetu państwa. Ponadto wszelka gwarancja, za którą nie uzyskuje się odpowiedniego wynagrodzenia, oznacza dla państwa utratę zasobów finansowych. Dodatkowo gwarancje państwowe są przyznawane w drodze decyzji właściwych ministerstw. W przedmiotowej sprawie gwarancje z 2007 r. i 2008 r. na rzecz Varvaressos przyznano na mocy decyzji greckiego Ministerstwa Finansów. Kryterium użycia zasobów państwowych zostało zatem spełnione.

- (53) Po drugie, dzięki środkowi beneficjent musi uzyskiwać korzyść. Komisja uważa, że dzięki dwóm omawianym gwarancjom przedsiębiorstwo Varvaressos uzyskało nadmierną korzyść. W istocie uwzględniając uzasadnienie określone w sekcji 2.2 i 3.2 obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji („obwieszczenia w sprawie gwarancji”) ⁽¹⁵⁾, w przypadku gdy kredytobiorca nie płaci za gwarancję ceny odpowiadającej cenie rynkowej, uzyskuje korzyść. W pewnych przypadkach, bez gwarancji państwowej kredytobiorca, będąc firmą w trudnej sytuacji finansowej, nie byłby w stanie znaleźć instytucji finansowej gotowej udzielić kredytu na jakichkolwiek warunkach.
- (54) W pkt 3.2. obwieszczenia w sprawie gwarancji Komisja określa trzy warunki łączne, których spełnienie wystarcza, aby wykluczyć istnienie pomocy państwa (tj. korzyści) w formie gwarancji. Są to następujące warunki:
- kredytobiorca nie ma problemów finansowych,
 - gwarancja nie obejmuje więcej niż 80 % niespłaconego kredytu,
 - zakres gwarancji można odpowiednio zmierzyć w momencie jej udzielenia,
 - za gwarancję płaci się cenę odpowiadającą cenie rynkowej.
- (55) Odnosząc te kryteria do przedmiotowej sprawy, Komisja uważa, że:
- przedsiębiorstwo Varvaressos miało problemy finansowe ⁽¹⁶⁾ w momencie przyznania gwarancji z 2007 r. oraz gwarancji z 2008 r.,
 - po drugie, jak wykazano w motywach 13, 16 i 18, gwarancja z 2007 r. i gwarancja z 2008 r. faktycznie obejmowały ponad 100 % kredytu,
 - po trzecie, Komisja zauważa, że w przypadku gwarancji z 2007 r. zakres gwarancji nie można odpowiednio zmierzyć w momencie jej udzielenia. Uzasadnia się to faktem, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze greckie (zob. motywy 13 i 16 powyżej) gwarancja miała początkowo obejmować 80 % kredytu, tj. 18,2 mln EUR, ale ostatecznie, na podstawie jednego z przepisów programu gwarancji, obejmowała 30 mln EUR.
 - po czwarte, gwarancji z 2007 r. i gwarancji z 2008 r. udzielono na kredyty dla przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji, a nie przewidziano wynagrodzenia dla gwaranta (państwa). Sam fakt, że w zamian za gwarancje nie zapłacono żadnej opłaty może wskazywać, że dzięki tym środkom przedsiębiorstwo Varvaressos uzyskało korzyść. Gwarancje bez zapłaty stawki wynagrodzenia nie są dostępne
- na komercyjnym rynku bankowym. Dotyczy to tym bardziej gwarancji udzielanych przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji, w przypadku których istnieje wysokie ryzyko niewywiązania się z płatności.
- (56) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że przedsiębiorstwo nie uzyskałoby na rynku gwarancji na takich warunkach, na jakich uzyskało gwarancje z 2007 r. i 2008 r., i dlatego dzięki tym środkom uzyskało korzyść.
- (57) Po trzecie, aby dany środek można było uznać za pomoc na mocy art. 107 ust. 1 TFUE, musi on być selektywny. Gwarancja z 2007 r. została udzielona w ramach programu sektorowego, natomiast gwarancja z 2008 r. była środkiem *ad hoc* na rzecz przedsiębiorstwa Varvaressos. Dlatego kryterium selektywności jest w istocie spełnione.
- (58) Wreszcie środek musi zakłócać konkurencję i wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przedsiębiorstwo Varvaressos działa w sektorze, którego produkty są przedmiotem bardzo szerokiej wymiany handlowej między państwami członkowskimi i w którym istnieje ostra konkurencja. W momencie udzielenia środków pomocy sprzedaż przedsiębiorstwa Varvaressos była w większości kierowana do innych państw członkowskich (zob. motyw 7 powyżej). Przedmiotowe środki pomocy spowodowały również, że Varvaressos uzyskało przewagę względem przedsiębiorstw konkurencyjnych (zob. motywy 53–56 powyżej). Gdy pomoc państwa wzmacnia pozycję przedsiębiorstwa w porównaniu z pozostałymi przedsiębiorstwami konkurującymi w ramach wymiany handlowej między państwami członkowskimi, należy uznać, że pomoc taka ma wpływ na te pozostałe przedsiębiorstwa. Zatem kryterium zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi jest w istocie spełnione.
- (59) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdza się, że gwarancje państwowe z 2007 r. i 2008 r. (środki 1 i 2) stanowią pomoc państwa na rzecz Varvaressos w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- 6.2. Środek 3: zgłoszona dotacja bezpośrednia z 2009 r.**
- (60) Jeżeli chodzi o kryterium użycia zasobów państwowych i powiązania z państwem, ta bezpośrednia dotacja państwowa pochodzi z budżetu państwa i została zatwierdzona przez właściwe ministerstwo. Dlatego też kryterium to jest spełnione.
- (61) Jeżeli chodzi o kryterium korzyści, dotację bezpośrednią przyznano na rzecz przedsiębiorstwa mającego problemy finansowe. Państwo greckie nie otrzymuje za tę dotację żadnego wynagrodzenia. Dzięki dotacji zatem przedsiębiorstwo Varvaressos uzyskuje korzyść.
- (62) Komisja uważa zatem, że dzięki zgłoszonej dotacji bezpośredniej z 2009 r. przedsiębiorstwo uzyska korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (63) Jeżeli chodzi o kryterium selektywności, dotacja bezpośrednia została przyznana na podstawie decyzji *ad hoc* dotyczącej tego przedsiębiorstwa. Dlatego kryterium to zostało spełnione.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10.

⁽¹⁶⁾ W sekcji 7.3 poniżej znajduje się szczegółowa ocena sytuacji przedsiębiorstwa w 2007 r. i 2008 r.

- (64) Wreszcie kryterium zakłócenia konkurencji i wpływanie na wymianę handlową między państwami członkowskimi jest spełnione z tych samych względów, które opisano w motywie 58 powyżej.
- (65) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że zgłoszona dotacja bezpośrednia z 2009 r. stanowi pomoc państwa na rzecz Varvaressos w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

6.3. Pomoc niezgodna z prawem

- (66) Zgodnie z art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁷⁾, nową pomoc wprowadzoną w życie z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE należy uznać za pomoc przyznaną bezprawnie.
- (67) W przedmiotowej sprawie gwarancja państwowa z 2007 r. na rzecz Varvaressos została wprowadzona w życie, a Grecja nie zgłosiła jej Komisji i nie czekała na uwagi Komisji ani na ostateczną decyzję Komisji dotyczącą zgodności tego środka z rynkiem wewnętrznym.
- (68) Wobec powyższego Komisja uważa na tym etapie, że gwarancja państwowa z 2007 r. jest niezgodna z prawem.

7. OCENA: ZGODNOŚĆ POMOCY Z TFUE

- (69) Zgodnie z pkt 4.1 obwieszczenia w sprawie gwarancji, jeśli wynik testu prywatnego inwestora w odniesieniu do gwarancji indywidualnej lub programu gwarancji jest negatywny, uznaje się, że stanowi pomoc państwa. W związku z tym element pomocy wymaga kwantyfikacji, aby sprawdzić, czy pomoc można uznać za zgodną w ramach specjalnego wyłączenia dotyczącego pomocy państwa. Dlatego też przed oceną zgodności pomocy Komisja musi skwantyfikować element pomocy.

7.1. Kwantyfikacja pomocy

- (70) Gwarancje z 2007 r. i 2008 r.: w obwieszczeniu w sprawie gwarancji Komisja określiła ogólne zasady dotyczące obliczania elementu pomocy w gwarancjach.
- (71) Komisja uważa, że w zasadzie gwarancję państwową można uznać za pomoc do całkowitej kwoty kredytu bazowego, jeżeli beneficjent nie jest w stanie uzyskać dostępu do rynków finansowych samodzielnie (zob. pkt 2.2 i pkt 4.1 lit. a) obwieszczenia w sprawie gwarancji).
- (72) W pkt 4.1 (kwestie ogólne), pkt 4.2 (element pomocy w gwarancjach indywidualnych) i pkt 4.4 (element pomocy w programach gwarancji) obwieszczenia w sprawie gwarancji określa się zasady stosowane do obliczania elementu pomocy w gwarancjach. Komisja w kolejnych motywach zastosuje te zasady do środków 1 i 2.

- (73) W rozpatrywanej sprawie Grecja wykazała, że przedsiębiorstwo Varvaressos było wciąż w stanie uzyskać dostęp do rynków finansowych (zob. motyw 35 powyżej), w momencie gdy udzielono gwarancji z 2007 r. Komisja uważa zatem, że przedsiębiorstwo wciąż było w stanie uzyskać dostęp do rynków finansowych bez gwarancji państwowych z 2007 r.

- (74) W odniesieniu do gwarancji z 2008 r. Komisja zauważa, że Grecja zgłosiła ją w tym samym roku (w listopadzie 2007 r.), w którym przyznała gwarancję z 2007 r. (w maju 2007 r.). Komisja uważa zatem, że również w czasie przyznawania gwarancji z 2008 r. przedsiębiorstwo nadal miało pewną zdolność kredytową i dostęp do rynku finansowego⁽¹⁸⁾.

- (75) Jednakże biorąc pod uwagę problemy finansowe w momencie udzielania środków, banki komercyjne nałożyłyby odpowiednio wyższą stopę procentową niż stopa uzyskana z gwarancją państwową, ponieważ gwarancja jest dodatkowym zabezpieczeniem dla banków. Komisja uważa zatem, że korzyścią uzyskaną przez Varvaressos dzięki gwarancjom z 2007 r. i 2008 r. nie była całkowita wartość kredytów, które przedsiębiorstwo mogło pozyskać nawet bez gwarancji państwowych, ale niższa stopa procentowa, którą otrzymało dzięki gwarancjom.

- (76) Zgodnie z pkt 4.2 obwieszczenia w sprawie gwarancji w przypadku braku porównywalnej stawki rynkowej należy porównać łączne koszty finansowania kredytu na rynku z uwzględnieniem gwarancji i bez niej (tj. stopę oprocentowania podobnego kredytu bez gwarancji należy porównać ze stopą procentową powiększoną o stawkę z tytułu gwarancji w przypadku kredytu z gwarancją państwową).

- (77) W wielu przypadkach taka rynkowa stopa procentowa nie jest dostępna. Dlatego w obwieszczeniu z 2008 r. w sprawie metod określania stóp referencyjnych i dyskontowych⁽¹⁹⁾ („komunikat z 2008 r. w sprawie stóp referencyjnych”), Komisja opracowała metodę finansową, która, ze względów określonych w punkcie 4.2 obwieszczenia w sprawie gwarancji, może być wykorzystywana jako zamiennik rynkowej stopy procentowej.

- (78) W analizowanym przypadku nie ma informacji o tym, ile Varvaressos zapłaciłoby za porównywalny kredyt bez gwarancji. Co więcej, obie gwarancje zostały udzielone przed kryzysem gospodarczym i finansowym. Dodatkowo Komisja jest zdania, że ze względu na czas, jaki upłynął od przyznania środków, wyliczenie „rzeczywistej” stopy rynkowej w odniesieniu do greckiego przedsiębiorstwa włókienniczego byłoby trudnym zadaniem. Dlatego Komisja stosuje odpowiednią stopę referencyjną jako zamiennik stopy rynkowej.

⁽¹⁸⁾ W decyzji z 2008 r. w sprawie pomocy na ratowanie nie kwantyfikowano elementu pomocy w gwarancji.

⁽¹⁹⁾ Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych, Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

- (79) Jeżeli chodzi o gwarancję państwową z 2007 r., można było uznać, że w momencie jej przyznawania poziom sekurytyzacji kredytów Varvaressos był na wysokim poziomie po kątem komunikatu z 2008 w sprawie stóp referencyjnych⁽²⁰⁾. Dlatego element pomocy w gwarancji państwowej z 2007 r. należy wyliczyć przy marży na poziomie 400 punktów bazowych, mającej zastosowanie do wysoko sekurytyzowanych kredytów dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.
- (80) Na tej podstawie kwota odsetek rynkowych, która powinna była zostać zapłacona za kredyt objęty gwarancją z 2007 r. przy braku gwarancji państwowej, została wyliczona w sumie na 7,3 mln EUR. Odsetki faktycznie zapłacone z tytułu tego kredytu (nie wystąpiła żadna opłata z tytułu gwarancji) wynoszą łącznie 4,9 mln EUR za okres od stycznia 2007 do grudnia 2010. Zatem różnica między konkretną rynkową stopą procentową, którą przedsiębiorstwo płaciłoby bez gwarancji, a stopą procentową uzyskaną dzięki gwarancji państwowej, po opłaceniu wszelkich stawek, stanowi element pomocy i jest równa 2,4 mln EUR, którą to kwotę należy dodać do kwoty pomocy wynikającej z planu restrukturyzacji⁽²¹⁾.
- (81) Jeżeli chodzi o gwarancję państwową z 2008 r. kredyt bazowy w kwocie 2,4 mln EUR został wypłacony przedsiębiorstwu dnia 10 lutego 2009 r. Oprocentowany był według sześciomiesięcznej stawki Euribor powiększonej o 3,6 % i udzielony został na okres sześciu miesięcy (lub do końca oceny planu restrukturyzacji). Kredyt nie został jeszcze spłacony (niespłacony wciąż pozostaje kapitał początkowy).
- (82) Przedsiębiorstwo wciąż miało problemy i nie posiadało żadnych wolnych aktywów, które mogłyby służyć jako zabezpieczenie⁽²²⁾. Ze względu na brak jakiegokolwiek zabezpieczenia Komisja stosuje stawkę wyrównawczą 1 000 punktów bazowych dodaną do greckiej stopy bazowej, co daje kwotę odsetek rynkowych na poziomie 550 000 EUR, które powinny były zostać zapłacone tytułem finansowania kredytu z 2008 r. Odsetki faktycznie zastosowane w odniesieniu do kredytu z 2008 r. wynoszą (nie wystąpiła opłata z tytułu gwarancji) łącznie 0,25 mln EUR za okres od lutego 2009 r. (kiedy wypłacono kredyt bazowy) do grudnia

2010 r. Zatem różnica między konkretną rynkową stopą procentową, którą przedsiębiorstwo zapłaciłoby bez gwarancji, a stopą procentową uzyskaną dzięki gwarancji państwowej, po opłaceniu wszelkich stawek, stanowi element pomocy i jest równa 0,3 mln EUR, którą to kwotę należy dodać do kwoty pomocy wynikającej z planu restrukturyzacji.

- (83) W odniesieniu do środka 3, mając na uwadze, że jest to dotacja bezpośrednia, należy uznać, że cała kwota 14 mln EUR stanowi element pomocy.
- (84) Na podstawie powyższych ustaleń, całkowita wartość elementu pomocy w środkach 1, 2 i 3 wynosi 16,7 mln EUR.

7.2. Podstawa prawna oceny: wytyczne w sprawie ratowania i restrukturyzacji

- (85) Jako że przedmiotowe środki stanowią pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ich zgodność z rynkiem wewnętrznym należy ocenić w świetle wyjątków określonych w ust. 2 i 3 tego artykułu.
- (86) Wyjątki określone w art. 107 ust. 2 i art. 107 ust. 3 lit. d) i e) w oczywisty sposób nie mają zastosowania i władze greckie nie powołują się na nie.
- (87) Gdy udzielano omawianych środków, Varvaressos było przedsiębiorstwem znajdującym się w trudnej sytuacji (zob. motywy 9 powyżej i 89–90 poniżej), dlatego zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym można ocenić jedynie w świetle wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji, tj. po kątem art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

7.3. Kwalifikowalność przedsiębiorstwa

- (88) W odniesieniu do pkt 10 lit. a) wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji Komisja zauważa, że mimo iż Varvaressos utraciło znaczną część swojego kapitału własnego w okresie 2004–2009, przedsiębiorstwo to w okresie objętym oceną (latach 2007–2009) nie utraciło ponad połowy swojego zarejestrowanego kapitału. W odniesieniu do pkt 10 lit. c) Varvaressos nie spełniało kryteriów określonych w prawie krajowym w zakresie podlegania zbiorowej procedurze upadłościowej.
- (89) Z drugiej strony, jak pokazano w motywie 9 powyżej, wyniki finansowe przedsiębiorstwa znacznie się pogorszyły w okresie 2006–2009. Dlatego też stwierdza się, że w 2006 r. Varvaressos było już przedsiębiorstwem znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu pkt 11 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji, ponieważ notowało ono rosnące straty i malejący obrót.
- (90) Jeżeli chodzi o pkt 9 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji, wydaje się, że w 2007 r. przedsiębiorstwo, w celu osiągnięcia rentowności, rzeczywiście potrzebowało więcej środków finansowych niż miało w ramach istniejących kredytów. Świadczy o tym fakt, że w 2006 r. wystąpiło ono o pomoc na restrukturyzację. Dlatego zmiana harmonogramu spłat z 2007 r. nie wystarczała do przywrócenia rentowności, ponieważ służyła ona jedynie do uregulowania istniejących kredytów, a nie do pozyskania nowych. Dlatego też Komisja przyjmuje, że w 2007 r. przedsiębiorstwo nie mogło odzyskać rentowności bez pomocy publicznej i że miało problemy finansowe również w rozumieniu pkt 9 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

⁽²⁰⁾ Nieruchomości przedsiębiorstwa Varvaressos miały wartość komercyjną oraz wartość „likwidacyjną” (odpowiadającą dochodowi ze sprzedaży w trybie pilnym), która była bliska wartości niespłaconych kredytów. W szczególności nieruchomości przedsiębiorstwa wyceniono w styczniu 2005 r. na wartość komercyjną [...] mln Eur, a w grudniu 2008 r. na wartość komercyjną [...] mln EUR. W grudniu 2007 r. całkowita kwota kredytów przedsiębiorstwa wynosiła 26,4 mln EUR, a w grudniu 2008 r. 29,2 mln EUR. Wartość „likwidacyjną” równa [...] % wartości rynkowej aktywów dawała wartość „likwidacyjną” na poziomie [...] milionów EUR. W konsekwencji rok po zmianie harmonogramu spłat wartość „likwidacyjną” nieruchomości przedsiębiorstwa była równa [...] % jego niespłaconych kredytów. Odsetek ten skutkuje stratą z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) na poziomie [...] %, a więc poniżej [...] %. Na tej podstawie zabezpieczenie zrestrukturyzowanych kredytów można było uznać za wysokie.

⁽²¹⁾ Obliczenia dokonano poprzez porównanie faktycznie naliczonych odsetek z odsetkami, które powinny były zostać naliczone. Obliczenie wykonano za okres od stycznia 2007 r. (gdy gwarancja państwowa weszła w życie) do grudnia 2010 r., jako że w planie restrukturyzacji przewiduje się pełną spłatę kredytów.

⁽²²⁾ Faktycznie zaoferowano aktywa jako zabezpieczenie, ale wszystkie te aktywa były już obciążone hipoteką, a więc nie można ich uznać za aktywa skutecznie zabezpieczające kredyt z 2008 r.

7.4. Zasada „pierwszy i ostatni raz”

- (91) Komisja uznaje, że gwarancje państwowe z 2007 r. i 2008 r. stanowią pomoc na ratowanie. W istocie pierwsza z nich miała na celu rozwiązanie problemów finansowych Varvaressos w krótkim terminie, dając przedsiębiorstwu odrobinę wytchnienia dzięki dwuletniemu zamrożeniu rat kredytowych. Druga gwarancja miała na celu utrzymanie płynności przedsiębiorstwa do czasu przedłożenia planu restrukturyzacji.
- (92) Pomimo że gwarancja z 2007 r. była w rzeczywistości środkiem pomocy na ratowanie, nie została ona zakończona w ciągu 6 miesięcy od daty jej przyznania (w dniu 30 maja 2007 r.), tj. do dnia 30 listopada 2007 r. Co do zasady stanowi to wykorzystanie pomocy niezgodnie z przeznaczeniem (pomoc niezgodną z prawem) i narusza zasadę „pierwszy i ostatni raz”.
- (93) Jednakże Komisja oceniła również zgodność tego środka pomocy pod kątem wszelkich innych możliwych względów. W pkt 20 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji ogranicza się te względy do powodów przewidzianych w ramach wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji. Wciąż pozostaje możliwość, że pomoc na ratowanie kwalifikuje się jako pomoc na restrukturyzację, tj. jako część ciągłego procesu restrukturyzacji (zob. również sprawa C 11/2007, Ottana Energia ⁽²³⁾).
- (94) W tym kontekście oraz w odniesieniu do kwestii, czy trzy omawiane środki tworzą ciągły proces restrukturyzacji, Komisja uważa, że jest tak w istocie. Pogląd taki wynika z następujących względów (por. motywy 95–99):
- (95) Po pierwsze wszystkie trzy środki były przeznaczone na ten sam cel, tj. na rozwiązanie problemu związanego z wysokimi zobowiązaniami kredytowymi przedsiębiorstwa w przeszłości.
- (96) Ponadto gwarancje z 2007 r. i 2008 r. nie wystarczały, aby zapewnić przedsiębiorstwu środki finansowe potrzebne na jego restrukturyzację (równe co najmniej całkowitej wartości jego kredytów, tj. kwocie 25,4 mln EUR na koniec 2006 r.), jako że można je było uzyskać jedynie poprzez połączenie tych trzech środków jako trzech transz jednego, jednolitego procesu restrukturyzacji.
- (97) Dodatkowo największa część kredytu zabezpieczonego gwarancją z 2008 r. (1,8 mln EUR z całkowitej kwoty 2,4 mln EUR) miała sfinansować te same inwestycje, co dotacja na restrukturyzację z 2009 r. Jednocześnie inwestycje te miały być przeprowadzone w tym samym okresie, co plan restrukturyzacji z 2009 r. (zob. motywy 19 powyżej).
- (98) Dodatkowo plan restrukturyzacji z 2009 r. jest identyczny, jak plan naprawczy przedstawiony już władzom greckim przez przedsiębiorstwo w 2006 r. (zob. motywy 11–12 powyżej), z wyłączeniem kilku zmian w kontekście jego oceny.

- (99) Wreszcie restrukturyzacja rozpoczęła się faktycznie w 2006 r. W szczególności plan obejmował cztery środki restrukturyzacyjne, które zastosowano lub rozpoczęto stosować przed udzieleniem gwarancji z 2007 r. (w maju 2007 r.), tj. ograniczenie produkcji (2006 r.), ograniczenie zatrudnienia (2006 r.), sprzedaż spółki zależnej Thiva (styczeń 2007 r.) oraz reorganizację i modernizację zarządzania przedsiębiorstwem (2006 r.).
- (100) Wobec powyższego Komisja stwierdza, że analizowane środki pomocy są transzami tego samego procesu restrukturyzacji, udzielonymi w celu ułatwienia wdrożenia jednolitego planu restrukturyzacji. Tym samym nie naruszono zasady „pierwszy i ostatni raz”.

7.5. Przywrócenie długoterminowej rentowności

- (101) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja oceni zgodności trzech omawianych środków pomocy jako ciągłego procesu restrukturyzacji.
- (102) Komisja jest zdania, że środki przewidziane w planie restrukturyzacji faktycznie są dokładnie nakierowane na źródła problemów przedsiębiorstwa. W szczególności Komisja jest zdania, że plan w prawidłowy sposób wskazuje następujące czynniki (zewnętrzne i wewnętrzne) jako źródła problemów Varvaressos:
- zaciągnięcie znacznej ilości kredytów w przeszłości (w latach 2000–2005),
 - wysokie koszty operacyjne (spadek marży w skutek konkurencji z Azji oraz gwałtownie rosnące ceny nakładów),
 - niezdolność reagowania na zmiany na rynku.
- (103) Proponowane środki restrukturyzacji mają na celu rozwiązanie tych problemów. Po pierwsze w planie proponuje się restrukturyzację finansową przedsiębiorstwa; po drugie proponuje się konkretne środki poprawy marży zysku przedsiębiorstwa poprzez zmianę struktury dochodów i zmniejszenie kosztów operacyjnych; po trzecie proponuje się modernizację zarządzania. Środki restrukturyzacji są podzielone na 14 „działań” i każdemu z nich przypisane są określone koszty. Komisja stwierdza, że wydaje się, że proponowane działania faktycznie są odpowiednio nakierowane na rozwiązanie głównych problemów przedsiębiorstwa.
- (104) W odniesieniu do finansowych skutków planu restrukturyzacji prognozy finansowe realistycznie opisują wdrażanie pakietu restrukturyzacyjnego. Zarówno wzrost obrotu (około 5 % rocznie), jak i wzrost dochodów z działalności operacyjnej (około 10 % rocznie) są uzasadnione po wdrożeniu środków restrukturyzacji (tj. przeorientowaniu struktury produkcji i racjonalizacji kosztów).

⁽²³⁾ Dz.U. L 259 z 2.10.2009, s. 22.

- (105) Na tej podstawie Komisja przyjmuje, że restrukturyzacja umożliwi przedsiębiorstwu odzyskanie rentowności w 2011 r., a jego akcjonariusze uzyskają zwrot z zainwestowanego kapitału, który będzie wyższy niż koszt kredytu lub (w najgorszym przypadku) równy kosztowi kredytu, a zatem na zadawalającym poziomie. Komisja zwraca uwagę, że wyniki te zostaną osiągnięte w rozsądnych ramach czasowych, a spodziewane rezultaty opierają się na uzasadnionych założeniach.
- (106) Stąd Komisja uważa, że plan spełnia kryteria określone w pkt 35–37 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

7.6. Zapobieganie nadmiernym zakłóceniom konkurencji

- (107) Jeżeli chodzi o proponowane środki wyrównawcze, w planie restrukturyzacji proponuje się: a) wycofanie się przedsiębiorstwa z rynku greckiego o co najmniej 10 % w porównaniu z poziomem sprzedaży w Grecji w 2009 r. przez okres do końca roku 2013, tj. dwa lata po zakończeniu restrukturyzacji; oraz b) zakaz udzielania jakiegokolwiek rodzaju pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstwa przez okres do końca 2013 r., tj. dwa lata po zakończeniu restrukturyzacji.
- (108) Komisja uważa, że proponowane 10 % wycofanie z rynku greckiego umożliwi konkurentom wejście na rynek, na którym przedsiębiorstwo ma ugruntowaną pozycję, lub zwiększenie sprzedaży na tym rynku. W istocie obecność przedsiębiorstwa w Grecji znacznie się zwiększyła w minionych latach, z 32 % do 42 %, czego nie można powiedzieć o sprzedaży na rynku UE, która spadła z 67 % do 52 % (zob. motyw 7 powyżej). Wreszcie przedsiębiorstwo zajmuje 10. pozycję na greckim rynku włókienniczym (na podstawie danych z 2007 r., zob. motyw 8 powyżej). Jednocześnie obecność przedsiębiorstwa w państwach nienależących do UE również się zwiększyła w minionych latach (z 1 % do 6 %), co pokazuje, że rentowność przedsiębiorstwa nie zależy od zwiększenia obecności na rynku UE.
- (109) Jednocześnie wycofanie się z rynku greckiego oznacza, że przedsiębiorstwo Varvaressos częściowo lub całkowicie zrezygnuje ze swoich ugruntowanych relacji handlowych na terenie swojego państwa i zastąpi je nowymi kontaktami, w innych państwach członkowskich UE lub w państwach trzecich. Będzie to prawdziwym sprawdzianem konkurencyjności przedsiębiorstwa.
- (110) Komisja zauważa również, że we wszystkich trzech scenariuszach osiągnięcia rentowności, przewiduje się wzrost sprzedaży przedsiębiorstwa (zob. motyw 24 powyżej). Ograniczenie sprzedaży w Grecji nie wyklucza jednak zwiększenia obrotu: ograniczenie sprzedaży może sprzyjać konkurentom przedsiębiorstwa poprzez zwolnienie dla nich miejsca; zwiększenie obrotu umożliwi osiągnięcie przez beneficjenta rentowności.
- (111) Jednakże wskazuje się, że odpowiednim rokiem odniesienia w przypadku zastosowania 10 % wycofania z rynku greckiego byłby rok 2006, a nie 2009. Wynika to z faktu, że zgodnie z pkt 40 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji „ograniczenia muszą stanowić integralną część restrukturyzacji, jak ustanowiono w planie restrukturyzacji”. W istocie restrukturyzacja przedsiębiorstwa rozpoczęła się w 2006 r. i miała

trwać pięć lat (do 2011 r.). Dlatego, zgodnie z tą linią myślenia, efekt środka wyrównawczego powinien uwzględniać i obejmować cały okres restrukturyzacji, a nie tylko jego część.

- (112) Z drugiej strony Komisja zauważa, że skutki środków wyrównawczych powinny być jak największe. W analizowanym przypadku poziom sprzedaży przedsiębiorstwa z 2009 r. jest wyższy niż poziom sprzedaży z 2006 r. (odpowiednio, 8,1 mln EUR i 7,1 mln EUR). Dlatego Komisja uważa, że środek należy ustalić w odniesieniu do sprzedaży z 2009 r., jako że w ten sposób jego skutki będą większe.
- (113) Jeżeli chodzi o zakaz udzielania jakiegokolwiek rodzaju pomocy państwa, Komisja uważa, że ma on charakter dodatkowy względem wycofania z rynku greckiego, które jest już na zadawalającym poziomie (10 %). Przedsiębiorstwo Varvaressos jest zlokalizowane w prefekturze Imathia, obszarze objętym pomocą w kontekście pomocy regionalnej w ramach odstępstwa przewidzianego w art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE (zob. motyw 47 powyżej), co oznacza, że przedsiębiorstwo mogło kwalifikować się do pomocy na inwestycje o intensywności 40 %. Zakazy udzielania pomocy w przyszłości były już zatwierdzane wcześniej, jako dodatkowe środki wyrównawcze, w sprawach Alstom⁽²⁴⁾ oraz Constructions Mécaniques de Normandie⁽²⁵⁾.
- (114) Dodatkowo Komisja uważa, że rozmiar przedsiębiorstwa zmniejszył się w tak dużym stopniu, że jakkolwiek dalsza redukcja może mieć fatalne skutki dla jego rentowności (zob. motyw 48 powyżej).
- (115) Jednocześnie Komisja zauważa raz jeszcze, że skutki środków wyrównawczych powinny być jak największe. Dlatego Komisja uważa, że w przedmiotowej sprawie czas trwania zakazu udzielania pomocy państwa w przyszłości powinien być wydłużony ponad dwa lata. Nie spowoduje to załamania rentowności przedsiębiorstwa, a zrekompensuje nadmierne zakłócenia konkurencji. Konkludując, Komisja uważa, że zakaz czteroletni będzie bardziej odpowiedni.
- (116) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uważa, że środki wyrównawcze opisane powyżej spełniają wymogi wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji. W szczególności: a) przynoszą one korzyść konkurentom przedsiębiorstwa Varvaressos w rozumieniu pkt 31; b) mają one formę określoną w pkt 39 i 46 lit. c); oraz c) będą one zastosowane na rynku, na którym Varvaressos będzie mieć znaczącą pozycję rynkową po restrukturyzacji, w rozumieniu pkt 40.
- (117) Ponadto zgodnie z pkt 40 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji środki wyrównawcze są proporcjonalne do zakłócających skutków przedmiotowej pomocy oraz w szczególności do wielkości i względnego znaczenia przedsiębiorstwa na rynku. W 2008 r. Varvaressos miało mały udział w rynku, wynoszący [...]%, w przypadku produkcji przędzy w UE (zob. motyw 8 powyżej).

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 150 z 10.6.2005, s. 24, motyw 209

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 191 z 17.8.2007, s. 1, motyw 29.

- (118) Jednocześnie w pkt 56 wytycznych przewiduje się, że warunki zezwolenia na pomoc mogą być mniej rygorystyczne na obszarach objętych pomocą. Varvaressos jest zlokalizowany w prefekturze Imathia, obszarze objętym pomocą w kontekście pomocy regionalnej w ramach odstępstwa określonego w art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE (zob. motyw 47 powyżej).
- (119) Na podstawie powyższych ustaleń wydaje się, że środki wyrównawcze zaproponowane przez Grecję nie są wystarczające. Z drugiej strony Komisja jest zdania, że środki te w połączeniu z zakazem udzielania pomocy w przyszłości przedłożonym do 2015 r. faktycznie spełniają kryteria środków wyrównawczych określone w wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

7.7. Pomoc ograniczona do minimum: rzeczywisty wkład, bez pomocy

- (120) Grecja dowodzi, że od 2009 r. przedsiębiorstwo jest średniej wielkości, zgodnie z kryteriami określonymi w zaleceniu Komisji z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw⁽²⁶⁾. Jednak mając na uwadze fakt, że przedsiębiorstwo otrzymało pomoc państwa po raz pierwszy w 2007 r., należy je uważać za duże przedsiębiorstwo na potrzeby obecnej analizy (w 2006 r. jego roczny obrót wynosił 28 mln EUR). Dlatego też wkład przedsiębiorstwa w plan restrukturyzacji powinien co do zasady wynosić co najmniej 50 % całkowitych kosztów planu, zgodnie z pkt 44 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.
- (121) Komisja zwraca jednak uwagę, że przedsiębiorstwo jest zlokalizowane na obszarze objętym pomocą w kontekście pomocy regionalnej w ramach odstępstwa określonego w art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE (zob. motyw 47 powyżej). Zgodnie z pkt 56 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji na obszarach objętych pomocą, o ile nie ustalono inaczej w przepisach w sprawie pomocy państwa dla konkretnego sektora, warunki zezwolenia na pomoc mogą być mniej rygorystyczne w odniesieniu do wielkości wkładu beneficjenta.
- (122) W świetle opisanych powyżej okoliczności oraz zgodnie z praktyką Komisja uważa, że w analizowanym przypadku poziom 40 % można uznać za odpowiedni wkład własny w ramach wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji.
- (123) Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz obliczenie wartości środków pomocy w motywach 70–84 powyżej, całkowite koszty restrukturyzacji w kwocie 30,7 mln EUR są finansowane w następujący sposób:

— pomoc o wartości 16,7 mln EUR jest finansowana dotacją bezpośrednią w kwocie 14 mln EUR, powiększoną o element pomocy o wartości 2,4 mln EUR w gwarancji państwowej z 2007 r. (w ramach scenariusza zakładającego 400 punktów bazowych) i powiększoną o element pomocy o wartości 0,3 mln EUR w gwarancji państwowej z 2008 r. (w ramach scenariusza zakładającego 1 000 punktów bazowych),

— wkład własny finansuje koszty o wartości 14 mln EUR.

- (124) Wkład własny przedsiębiorstwa wynosi zatem 46 % całkowitych kosztów finansowych restrukturyzacji, tj. powyżej minimalnego poziomu wkładu własnego wynoszącego 40 %, ustalonego w motywie 122 powyżej, i tym samym w odpowiednich granicach zgodnie z wytycznymi w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

8. COFNIECIE DECYZJI KOMISJI Z LIPCA 2008 R. W SPRAWIE POMOCY NA RATOWANIE

- (125) W odniesieniu do gwarancji państwowej z 2007 r. wykazano, że decyzja Komisji z lipca 2008 r. w sprawie pomocy na ratowanie (zob. motyw 1 powyżej) opierała się na nieprawidłowych informacjach przekazanych przez władze greckie. W szczególności władze greckie stwierdziły w zgłoszeniu pomocy na ratowanie (z listopada 2007 r.), że Varvaressos nie otrzymało ani pomocy na ratowanie ani pomocy na restrukturyzację, pomimo że otrzymało gwarancję państwową w maju 2007 r.
- (126) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia proceduralnego Komisja może cofnąć decyzję podjętą na mocy art. 4 ust. 3, po udzieleniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu możliwości przedłożenia uwag, gdy decyzja została podjęta na podstawie nieprawidłowych informacji udzielonych w toku procedury, które były czynnikiem decydującym dla tej decyzji.
- (127) W przedmiotowej sprawie Komisja nie wiedziała, że przedsiębiorstwo Varvaressos otrzymało pomoc wcześniej, gdy już było w trudnej sytuacji. Dlatego nie analizowano zasady „pierwszy i ostatni raz”, a przyznanej już pomocy nie uwzględniono w obliczeniu pomocy na ratowanie.
- (128) W ramach decyzji o wszczęciu postępowania z dnia 9 marca 2010 r. Komisja umożliwiła Grecji przedstawienie uwag dotyczących faktu, że decyzja Komisji z lipca 2008 r. w sprawie pomocy na ratowanie została podjęta na podstawie nieprawidłowych informacji przekazanych przez władze greckie, że Varvaressos nie otrzymało wcześniej ani pomocy na ratowanie ani pomocy na restrukturyzację. W swoich uwagach Grecja potwierdziła, że udzieliła gwarancji państwowej z maja 2007 r. Grecja dowodziła jednak, że gwarancja z 2007 r. nie stanowi pomocy państwa (zob. motyw 34 powyżej). Komisja nie może zaakceptować argumentów Grecji, ponieważ opierają się one na hipotetycznych stwierdzeniach i kryteriach niezwiązanych z pomocą państwa lub są sprzeczne z prawidłowym rozumieniem oceny wiarygodności kredytowej.
- (129) Wobec powyższego decyzja Komisji z lipca 2008 r. w sprawie pomocy na ratowanie musi zostać cofnięta.

9. WNIOSKI

- (130) Komisja stwierdza, że analizowane środki pomocy są zgodne z rynkiem wewnętrznym, jeżeli spełnione zostaną pewne warunki,

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. zatwierdzająca zgłoszoną pomoc na ratowanie na rzecz przedsiębiorstwa Varvaressos zostaje cofnięta, ponieważ została podjęta na podstawie nieprawidłowych informacji udzielonych w toku procedury, które były czynnikiem decydującym dla tej decyzji, zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

Artykuł 2

Pomoc, której Grecja częściowo udzieliła, a częściowo zamierza udzielić na rzecz przedsiębiorstwa Varvaressos S.A., wynosząca 16,7 mln EUR, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 3.

Artykuł 3

1. Plan restrukturyzacji Varvaressos musi zostać w całości wdrożony.
2. Począwszy od roku 2011, roczny obrót Varvaressos związany ze sprzedażą w Grecji musi być zmniejszony o 10 % w porównaniu z obrotem ze sprzedaży w Grecji w roku 2009. Ograniczenie to ma zastosowanie w odniesieniu do lat kalendarzowych 2011, 2012 i 2013.
3. Przedsiębiorstwo nie otrzyma jakiegokolwiek pomocy państwa do końca 2015 r. Dotyczy to wszelkich środków finansowych ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych i UE.
4. Dwa uprzednie warunki mają zastosowanie do Varvaressos, do jego wszystkich przyszłych spółek zależnych oraz

do wszelkich spółek, w których pakiet kontrolny mają akcjonariusze Varvaressos, o ile wykorzystują one środki produkcji (na przykład zakłady, linie produkcyjne) obecnie należące do Varvaressos lub jego spółek zależnych. Ponadto warunki te mają nadal zastosowanie, w przypadku gdy przedsiębiorstwo Varvaressos zostanie sprzedane lub połączy się, tworząc odrębny podmiot prawny, lub gdy aktywa Varvaressos zostaną sprzedane innemu podmiotowi prawnemu na zasadzie kontynuacji działalności.

5. Na potrzeby monitorowania zgodności z powyższymi warunkami Grecja przekazuje Komisji sprawozdania półroczne dotyczące postępów w restrukturyzacji Varvaressos. W odniesieniu do ograniczeń w zakresie sprzedaży, Grecja przekazuje Komisji sprawozdania roczne, przesyłane najpóźniej do końca stycznia, zawierające dane dotyczące sprzedaży za poprzedni rok kalendarzowy.

Artykuł 4

W terminie dwóch miesięcy od daty zgłoszenia niniejszej decyzji Grecja poinformuje Komisję o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2010 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

